

Анонимизиран текст

C-266/21 - 1

Дело C-266/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

26 април 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Софийски градски съд (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

26 април 2021 г.

Софийска градска прокуратура обвинител в първоинстанционното производство по НОХД пред СГС

Подсъдим в първоинстанционното производство по НОХД пред СГС:

•HV

Преюдициално запитване на Софийски градски съд, [OMISSIS] [данни за съдебния състав и номера на делото]

1 Преюдициални Въпроси:

1. 1. – Попадат ли в обхвата на приложение на чл. 2, т. 4 и чл. 4, пар. 1, буква „d“ от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции съдебни решения по наказателни дела, с които за извършени престъпления, изразяващи се в нарушаване на правилата за движение по пътищата и [ориг. 2] причиняване по непредпазливост на средни телесни повреди, на нарушителя е наложена административна санкция лишаване от право да управлява моторно превозно средство за определен период от време?

1. 2. - Дали разпоредбите на чл. 11, пар. 2 и пар. 4, ал. 1—3 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември

2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства дават основание на държава членка, в която притежател на свидетелство за правоуправление, издадено от същата държава, обичайно пребивава, да откаже да признае и изпълни наложена в друга държава членка административна санкция временно лишаване от право за управление на моторно превозно средство за извършено престъпление, изразяващо се в нарушаване на правилата за движение по пътищата и причиняване по непредпазливост на средни телесни повреди на други лица, което престъпление е извършено по време, когато извършителят е притежавал свидетелство за правоуправление, издадено от държавата на пребиваване, след замяна на първоначално издаденото му свидетелство от осъдилата го държава?

2 Запитваща юрисдикция:

Софийски градски съд, [OMISSIS]

[OMISSIS] [данни за съда и състава и адрес на съда]

3 Производство пред настоящата инстанция и правно релевантни факти:

4 По разглежданото пред националната юрисдикция — [OMISSIS] [данни за съда и номер на делото] е била постановена присъда, с която подсъдимият [OMISSIS] [самоличност на подсъдимия] е бил признат за виновен в това, че [OMISSIS] [данни за пътно-транспортното произшествие] нарушил правилата за движение по чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата и по непредпазливост причинил средни телесни повреди на повече от едно лица, [OMISSIS] [данни за пострадалите лица и причинените им телесни повреди] — **[ориг. 3]** престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „а“, пр. 1, ал. 1, б. „б“, вр. с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от Наказателния кодекс.

5 За така извършеното престъпление, на основание чл. 2, ал. 1, вр. чл. 78а, ал. 1 от Наказателния кодекс подсъдимият [OMISSIS] е бил освободен от наказателна отговорност, като му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. С присъдата, на основание чл. 78а, ал. 4 от Наказателния кодекс и чл. 343г от Наказателния кодекс подсъдимият [OMISSIS] е бил лишен от право да управлява моторно превозно средство за срок от шест месеца, считано от влизане на присъдата в сила.

6 Присъдата е [OMISSIS] [данни относно производството] влязла в сила на 20 ноември 2019 г.

7 [OMISSIS] [данни във връзка с производството]

8 С писмо [OMISSIS] [дата на писмото] прокурор от Софийска градска прокуратура е уведомил Софийски градски съд, че е невъзможно изпълнението на наложеното административно наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от шест месеца, тъй

като е установено, че осъденият [OMISSIS] пребивава трайно, [OMISSIS], в Кралство Испания, поради което и това наказание не може да бъде изпълнено на територията на Република България.

- 9 [OMISSIS].[подробности относно съдържанието на писмото на прокуратурата] **[ориг. 4]**
- 10 Към писмото [OMISSIS] са били приложени справки от отдел „Пътна полиция“ на Министерство на вътрешните работи, от които се установява, че осъденият [OMISSIS] е притежавал издадено [OMISSIS] в Република България свидетелство за управление на моторно превозно средство, категория „B“, което [OMISSIS] е било заменено с издадено в Кралство Испания свидетелство.
- 11 В хода на разглеждането на делото е установено, че осъденият [OMISSIS] пребивава фактически постоянно в [OMISSIS] [адрес на осъденото лице] Кралство Испания, където работи [месторабота на осъденото лице] [OMISSIS] и има регистриран испански данъчен номер [OMISSIS].
- 12 На 27 октомври 2020 г. съдия от Софийски градски съд е издал удостоверение по Рамково решение № 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции.
- 13 Като изпълняваща държава в удостоверението е посочена Кралство Испания, тъй като осъденото лице пребивава законно и обичайно в нея.
- 14 В раздел (i), т. 4 на Удостоверението **„Естество на пробационната (ите) мярка (и) или алтернативната (ите) санкция“** е маркирана клетката **„предписания, свързани с поведението, пребиваването, образованието или обучението, дейностите за отдих, или съдържащи ограничения или условия във връзка с извършването на професионална дейност“**, като в т. 5 на същия раздел е посочено, че алтернативната санкция, наложена на осъдения, е **„Лишаване от [ориг. 5] право да управлява моторно превозно средство за срок от шест месеца“**.
- 15 Така издаденото удостоверение е било преведено испански език и е било изпратено по пощата на JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID.
- 16 С Решение от 17 февруари 2021 г. JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID е отказал изпълнението в Испания на наложеното на HV наказание, лишаване от право да управлява МПС.
- 17 Според мотивите, изложени в Решението от 17 февруари 2021 г. на JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID, „отнемането на шофьорската книжка за управление на МПС не е предвидено като наказание, предмет на признаване в Закон № 23/2014 г. от 20 ноември, отнасящ се до взаимното

признаване на съдебни решения, нито в чл. 94 от посочения закон, като мярка „пробация“, подлежаща на изпълнение в Испания, нито в някое от Рамковите решения, отнасящи се до изпълнение на наказания или на мярката пробация на територията на Европа. Вследствие на това, за изпълнението (на решението) трябва да се позовем на Директива 2006/126/СЕ, която в решение, произнесено от Пети състав на Съда на Европейския съд от 23.04.2015 г., е изтъкувана по следния начин: *„че само властите в страната, издаваща присъдата, може да изиска от осъдения да предаде шофьорската си книжка, като така го възпрепятства да управлява МПС на нейна територия“*, но изпълнението на въпросното наказание не може да бъде приложено в Испания.

18 Страни в производството:

- Осъден: [OMISSIS] [ориг. 6] [OMISSIS]; [данни за осъденото лице и адвоката му]

- Софийска градска прокуратура – [OMISSIS]; [адрес на прокуратурата]

19 Право на Съюза:

Чл. 2, т. 4 и чл. 4, пар. 1, буква „d“ от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции

Чл. 11, пар. 2 и пар. 4, ал. 1—3 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства

Чл. 91, пар. 1, б. „в“ от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)

20 Относима национална правна уредба:

Наказателен кодекс на Република България:

Чл. 342. (Изм. — ДВ, бр. 95 от 1975 г., изм. — ДВ, бр. 28 от 1982 г., в сила от 01.07.1982 г.)

(1) (Изм. — ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) Който при управляване на подвижен железопътен състав, въздухоплавателно средство, моторно превозно средство, [ориг. 7] плавателен съд, бойна или специална машина наруши правилата за движение, като допуска причиняването на телесна повреда или смърт на друго, се наказва с лишаване от свобода до две години или с пробация.

Чл. 343. (Изм. — ДВ, бр. 95 от 1975 г., изм. — ДВ, бр. 28 от 1982 г., в сила от 01.07.1982 г.)

(1) Когато с деяния по предходния член по непредпазливост са причинени:

б) (изм. — ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) тежка или средна телесна повреда, независимо дали са настъпили последиците по буква „а“, наказанието е лишаване от свобода до четири години за тежка телесна повреда и до три години или пробация за средна телесна повреда;

(3) (Доп. — ДВ, бр. 21 от 2000 г., предишна ал. 2 — ДВ, бр. 92 от 2002 г., изм. — ДВ, бр. 75 от 2006 г., в сила от 13.10.2006 г.) Ако деянието е извършено в пияно състояние или след употреба на наркотични вещества или техни аналози или от него е настъпила телесна повреда или смърт на повече от едно лице, или деецът е избягал от местопроизшествието, наказанието е:

а) при тежка или средна телесна повреда — лишаване от свобода до пет години...

Чл. 343г. (Нов — ДВ, бр. 50 от 1995 г., изм. — ДВ, бр. 75 от 2006 г., в сила от 13.10.2006 г.) Във всички случаи на чл. 343, 343а, 343б и 343в, ал. 1 съдът постановява и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, точка 7 и може да постанови лишаване от право по точка б. **[ориг. 8]**

Чл. 37. (1) Наказанията са:

7. лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност;

Чл. 78а. (Нов — ДВ, бр. 28 от 1982 г., в сила от 01.07.1982 г.) (1) (Изм. — ДВ, бр. 10 от 1993 г., изм. — ДВ, бр. 62 от 1997 г., изм. — ДВ, бр. 21 от 2000 г., изм. — ДВ, бр. 75 от 2006 г., в сила от 13.10.2006 г., изм. — ДВ, бр. 26 от 2010 г.) Пълнолетно лице се освобождава от наказателна отговорност от съда и му се налага наказание от хиляда до пет хиляди лева, когато са налице едновременно следните условия:

а) (изм. — ДВ, бр. 86 от 2005 г., в сила от 29.04.2006 г.) за престъплението се предвижда наказание лишаване от свобода до три години или друго по-леко наказание, когато е умишлено, или лишаване от свобода до пет години или друго по-леко наказание, когато е непредпазливо;

б) деецът не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на този раздел;

в) причинените от престъплението имуществени вреди са възстановени.

(4) Съдът, който налага глобата по ал. 1, може да наложи и административно наказание лишаване от право да се упражнява определена професия или

дейност за срок до три години, ако лишаване от такова право е предвидено за съответното престъпление. [ориг. 9]

21 Необходимост от отправяне на запитване:

22 По настоящото наказателно дело е постановена присъда, която е влязла в сила, в която за престъпление, изразяващо се в управление на моторно превозно средство, при което е извършено нарушение на правилата за движение и в резултат на това по непредпазливост са причинени средни телесни повреди на две лица — пътници в двата автомобила, участници в произшествието.

23 С оглед на предвиденото за така извършеното престъпление наказание, лишаване от свобода до пет години, и чистото съдебно минало на подсъдимото лице, по установения в българския Наказателен кодекс ред, то е освободено от наказателна отговорност, като са му наложени административно наказание глоба и е лишено от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца.

24 Наложено наказание, лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 6 месеца, не е могло да бъде изпълнено от органа, на който е възложено изпълнението на наказанията — прокуратурата, тъй като е установено, че фактически не може да бъде отнето свидетелството за право на управление на МПС, поради пребиваване на осъдения на територията на Кралство Испания и обстоятелството, че издаденото му българско свидетелство за управление на МПС е било заменено с испанско такова. [ориг. 10]

25 При така установените обстоятелства за българския съд е възникнал въпросът как да бъде изпълнено наложеното на осъдения наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ спрямо пребиваващия законно и обичайно в Испания осъден български гражданин.

26 Според настоящия съдебен състав наложеното на осъдения наказание, лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, попада в приложното поле на чл. 2, пар. 4 от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции, доколкото то се явява „алтернативна санкция“, различна от наказание лишаване от свобода, мярка, която включва лишаване от свобода, или имуществена санкция, с която се налага предписание. Това предписание попада в приложното поле на чл. 4, пар. 1, б. „г“ от същото рамково решение, тъй като представлява „предписание, свързано с поведението“, доколкото съдържа забрана за управление на автомобил за определен срок. По сходен начин, в т. 10 на Преамбюла на Рамковото решение, като пример за предписание, свързано с поведението, е посочено налагането на ограничение да се спре консумацията

на алкохол. В същата точка на Преамбюла на Рамковото решение, като пример за попадащо в обхвата на чл. 4, пар. 1, б. „г“ предписание, свързано с обучението, е посочено задължение да се премине курс за безопасно шофиране. [ориг. 11]

- 27 След като по реда на консултации с контактна точка на Европейската съдебна мрежа е установен компетентният за признаване и изпълнение по реда на посоченото рамково решение испански съдебен орган, българският съд е изготвил и изпратил удостоверение, съдържащо необходимата информация за постановения съдебен акт и осъденото лице.
- 28 Постановеният от компетентния испански съд отказ за изпълнение на наложеното в България наказание, лишаване от право за управление на МПС, със съображения, че такова наказание не би могло да бъде прието като попадащо под обхвата на приложение на Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година, изисква тълкуване на посочения акт на правото на ЕС в смисъла, формулиран в първия от преюдициалните въпроси, каквото тълкуване е компетентен да извърши Съдът на ЕС. Както вече беше посочено (§ 26), настоящият съдебен състав счита, че това наказание попада в приложното поле на чл. 2, т. 4 и чл. 4, пар. 1, буква „d“ от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г., като съдържащо предписание за определено поведение на наказаното лице. [ориг. 12]
- 29 Другото, възприето от испанския съд основание за отказ на признаване и изпълнение на българската присъда, в частта, с която осъденото лице е било лишено от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, също изисква тълкуване на правото на ЕС в смисъла, формулиран във втория преюдициален въпрос. Според испанския съд основание за отказ за изпълнение на наложеното от българския съд наказание се съдържа и в разпоредбите на Директива 2006/126/ЕО, тълкувани от Съда на ЕС в негово решение от 23 април 2015 г. в смисъл, според който само властите в страната, издаваща присъдата, може да изискат от осъдения да предаде шофьорската си книжка, като по този начин той бъде възпрепятстван да управлява МПС на нейна територия.
- 30 Макар и да не е индивидуализирано напълно от испанския съд, от посочените дата на постановяване, състав и тълкуван акт на правото на ЕС, е явно, че се има предвид решението на Съда на ЕС по дело С-260/13.
- 31 Настоящият съд счита, че даденото тълкуване на правото на ЕС с посоченото решение на Съда на ЕС по дело С-260/13 не би могло да бъде използвано изцяло по настоящото дело, което се характеризира с различни фактически и правни обстоятелства от тези по случая, за решаването на който е отправено преюдициалното запитване по посоченото дело.
- 32 Спорът, по който е отправено преюдициалното запитване по дело С-260/13, най-накратко се отнася до съвместимостта с разпоредбите на Директива

2006/126/ЕО на действия на властите на държава членка, в която е извършено правонарушение, да откаже да признае валидността на издадено в друга държава членка свидетелство за управление на МПС [ориг. 13] на извършителя на нарушението, който нарушител временно пребивава в първата държава. Спорът, който е разглеждала запитващата юрисдикция по това дело, е бил свързан с валидността, от гледна точка на правото на ЕС, на действията по отнемане (непризнаване на валидността) на свидетелството за управление на извършител на нарушение, извършено в същата държава, с оглед на обстоятелството, че свидетелството за управление е издадено преди това в държавата членка на постоянно пребиваване на нарушителя.

- 33** По настоящото дело основният фактически проблем се изразява в невъзможността да бъде реално изпълнен влязъл в сила съдебен акт, с който за извършено престъпление на територията на Република България, при приложение на българския материален наказателен закон, е наложена санкция временно лишаване на нарушителя от право да управлява моторно превозно средство. Тази невъзможност за изпълнение на санкцията произтича от обстоятелството, че осъденият пребивава законно и обичайно в друга държава членка — Испания, и че в същата държава е било заменено издаденото му първоначално в България свидетелство за управление на МПС.
- 34** Отказът на испанския съд да признае и изпълни наложената в България санкция фактически води до състояние на ненаказуемост на осъдения, както в Испания, така и в България, доколкото при упражняване на правото си на свободно придвижване той би могъл да се завърне, временно или продължително, в България, където да управлява МПС с актуалното си испанско свидетелство за управление, въпреки че е лишен от право да управлява МПС.
- 35** От правна страна, тълкуването по дело C-260/13 се отнася до [ориг. 14] приложението на чл. 2, пар. 1 и чл. 11, пар. 4, ал. 2 от Директива 2006/126/ЕО. По делото, разглеждано от настоящия съд, чл. 2, пар. 1 от Директива 2006/126/ЕО не се нуждае от тълкуване, доколкото не спорно или изискващо допълнителни разяснения, задължението на държавите — членки на ЕС, да признават взаимно валидността на издадените от всяка една от тях свидетелства за управление на МПС. Обстоятелствата по настоящото дело не попадат изцяло и изключително под хипотезата на чл. 11, пар. 4, ал. 2 от Директива 2006/126/ЕО, доколкото към момента на влизане в сила на санкцията временно отнемане на правото за управление на МПС от българския съд осъденият се е ползвал с издадено от испанските власти свидетелство за управление, с което е било подменено издаденото първоначално в България негово свидетелство.
- 36** Според настоящия съдебен състав е необходимо тълкуване на разпоредбата на чл. 11, пар. 2 от Директива 2006/126/ЕО, доколкото посоченият в нея принцип на териториалното действие на наказателното и полицейско

законодателство, при обстоятелствата на настоящото дело, се явява в стълкновение с принципа на взаимно признаване на съдебните актове в областта на наказателното правосъдие и неговото приложение съгласно Рамково решение 2008/947/ПВР. Това тълкуване, според настоящия съд, следва да даде отговор на въпроса кой от двата посочени в двата въпроса на настоящото преюдициално запитване актове на правото на ЕС се явява *lex specialis* по отношение на другия — дали Директива 2006/126/СЕ се явява такъв и на основание на нейните разпоредби може да се откаже изпълнението на съдебно решение, за което е издадено удостоверение по Рамково решение 2008/947/ПВР, или това РР [ориг. 15] се явява специален закон по отношение на принципа за национално действие на наказателното и полицейско законодателство, залегнал в чл. 11, пар. 2 от Директива 2006/126/ЕО?

- 37 Според настоящия съдебен състав обстоятелствата по настоящото дело изискват тълкуване и на чл. 11, пар. 4, ал. 1—3 от Директива 2006/126/ЕО. От текста на същите разпоредби като че ли безусловно е предвидено, че ограничаването на правото на управление на МПС в една държава членка е основание да не бъде издавано или да бъде отказано признаването на валидност на свидетелство за управление в друга от държавите членки. Необходимо е обаче допълнително тълкуване доколко същите последици от ограничаване на правото на управление на МПС от една държава — членка на ЕС, следва да се прилагат и при наличие на междуременно заменено в друга държава членка свидетелство за управление, което първоначално е било издадено в държавата, наложила ограничението.
- 38 Обстоятелствата по настоящото дело обуславят тълкуване на разпоредбата на чл. 11, пар. 4, ал. 2 от Директива 2006/126/ЕО и доколкото е необходимо допълнително да бъде изяснено даденото вече тълкуване на същата разпоредба с т. 1 от диспозитива на решението на Съда на ЕС по дело С-260/13 при различните по настоящото дело фактически обстоятелства, но при еднаква валидност на възприетите в това решение принципни положения. Тези принципни положения, според настоящия съд, се изразяват в признатата в същото решение компетентност на държавата членка, в която е извършено нарушение, да приложи своето национално законодателство при [ориг. 16] решаване на въпроса за ограничаване на правото на нарушения да управлява моторно превозно средство на нейна територия, въпреки че преди нарушението той е имал издадено от друга държава членка свидетелство за управление на МПС.
- 39 В този смисъл, с оглед така тълкуваната в решението на Съда на ЕС по дело С-260/13 разпоредба на чл. 11, пар. 4, ал. 2 от Директива 2006/126/ЕО, се явява валидно, постановеното с присъдата по настоящото дело наказание лишаване на осъдения от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, независимо от това, че към момента на извършване на престъплението той е имал издадено от Кралство Испания свидетелство за управление, след

осъществената замяна на първоначалното му издадено в България такова свидетелство.

- 40** Валидността на постановеното от българския съд наказание лишаване на осъдения от правото да управлява МПС за срок от 6 месеца, от гледна точка на разпоредбата чл. 11, пар. 4, ал. 2 от Директива 2006/126/ЕО би обуславяла и изпълнимост на същото, както на територията на България, така и в Испания, с оглед на принципа на взаимно признаване и обстоятелството, че обичайното пребиваване на осъденото лице е там.
- 41** Същевременно с отказа на испанския съд за признаване и изпълнение на наложеното от настоящия съд наказание лишаване от право на осъдения да управлява МПС за срок от 6 месеца, с позоваване на тълкуването на чл. 11, пар. 4, ал. 2 от Директива 2006/126/ЕО, дадено от Съда на ЕС по дело С-260/13, се препятства и изпълнението на наказанието в България, доколкото при свободното движение и упражнявания в рамките на придвижването в ЕС граничен контрол от българските власти по метода на анализ на риска, става почти **[ориг. 17]** невъзможно да бъде изпълнено реално отнемането на свидетелството на осъдения при евентуално негово пребиваване в страната. В този смисъл и е необходимо изясняване дали такъв резултат е съвместим със смисъла на разпоредбата на чл. 11, пар. 4, ал. 2 от Директива 2006/126/ЕО, при отчитане на наличните по настоящото дело обстоятелства и с оглед принципните положения, установени с вече даденото тълкуване на същата разпоредба от Съда на ЕС по дело С-260/13.
- 42** Най-накрая, настоящият съд счита, че поисканото тълкуване на посочените в двата въпроса на преюдициалното запитване разпоредби от Рамково решение 2008/947/ПВР и от Директива 2006/126/СЕ следва да бъде дадено и в светлината на установената в чл. 91, пар. 1, б. „в“ от Договора за функционирането на Европейския съюз обща транспортна политика, в рамките на която страните членки се явяват задължени и да предприемат мерки за подобряване на безопасността на транспорта.
- 43** Според настоящия съд тълкуване на разпоредбите на Рамково решение 2008/947/ПВР и от Директива 2006/126/СЕ в смисъл, който не позволява изпълнението на постановеното по делото наказание лишаване от право на осъдения да управлява МПС, би препятствало преследваните цели на общата политика по подобряване на безопасността на транспорта, с оглед на практическата ненаказуемост на нарушителя на транспортно престъпление, при което са причинени средни телесни повреди на двама участници в движението.
- 44** Тази ненаказуемост би се изразявала в невъзможност да бъде изпълнено най-подходящото наказание за превъзпитаване и превенция на извършителя на транспортното престъпление **[ориг. 18]** — лишаването му от право да управлява МПС за определен период от време. Същевременно, по друг от съществуващите инструменти на взаимното признаване — Рамково решение

2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции, не съществува пречка за признаване на другото наложено по настоящото дело, което се явява и по-леко — наложената на осъдения глоба.

- 45** След така постановения отказ от компетентния испански съд за признаване и изпълнение на наложеното в България наказание, лишаване от право за управление на МПС за срок от 6 месеца, по отношение на осъденото лице, пред настоящия съд е висящ въпросът дали да бездейства до изтичане на давностния срок за изпълнение на това наказание, предвиден в българското законодателство, който в случая изтича на 20 ноември 2022 г., или да изпрати ново удостоверение по Рамково решение 2008/947/ПВР, в което мотивира допълнително приложимостта в случая на именно този ред взаимно признаване и изпълнение, както и съответствието на исканото признаване с разпоредбите на чл. 11, пар. 2 и пар. 4, ал. 1—3 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година.
- 46** **Приложения:**
- 47** Копие на Присъда от 26 септември 2018 г. по Наказателно общ характер дело (НОХД) № 5396/2016 г. на Софийски градски съд, Наказателно отделение, 28-ми състав;
- 48** Копие от писмо от 19 май 2020 г. на прокурор от Софийска градска прокуратура до Софийски градски съд;
- 49** Копие от Удостоверение по чл. 6 от Рамково решение 2008/947/ПВР, издадено на 20 октомври 2020 г. — на български **[ориг. 19]** език и в превод на испански език;
- 50** Копия от писмо отговор и Решение от 17 февруари 2021 г. на JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID — на испански език и в превод на български език;
- 51** Копие от писмо отговор от 29 март 2021 г. на отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи, Министерство на вътрешните работи.

Гр. София,

26 април 2021 г.